

3204

ירושלים, 12.6.39

- ב-9:00 בבוקר כינסתי את ועדת השישה של אירגוני הנוער: שרף - מ"הפעל", נתנאל - מ"המכבי", סירני, הוזיגר מ"הסתדרות הסטודנטים באוניברסיטה", א. פסלון - "דגל ציון", שמחה פלמן - השומר הצעיר.
- מסרתי להם בכתב קוי הפעולה והם עיבדו מסקנות בשביל הפעולה המשותפת של הנוער.
- א. הם סיעים להקים ועדת פעולה מרכזית בת 6 - 7 אנשים של הנוער, שהיא תסנה בכל מקום ומקום ועדה מקומית. ועדה זו תסנה על ידי ההנהלה בהתייעצות עם האירגונים.
- ב. הועדה רואה הכרח לארגן פעולה משותפת של הנוער במלחמה על עליה, התישבות, תוצרת הארץ, השפה העברית, עבודה עברית, בכל השטחים האלה יש צורך בתכנית קונקרטית, שתשמש בסיס לפעולת התגייסות משותפת של הנוער.
- ג. כתנאי הכרחי להדיפת פזיזת הספר הלבן רואה הנוער השלטת מסמעת לאומית שלמה.
- ד. הנוער מעמיד את עצמו לרשות המוסדות לאומיים, והם דורשים מהם לקבוע את שלבי הלחץ השונים הדרושים להשלטת המסמעת, החל מאמצעי לחץ מוסריים וגמור באמצעים חריפים יותר לשם השלטת מסמעת המוסדות הכנהלים. העירותי שנוסח זה עלול להזיק, כי יינתן לפירושים מסלפים במזיד ובסוגג. הועדה הסכימה לנוסח יותר שקול שיעשה על ידי.
- ה. הועדה סכריזה על חובת הכשרה גופנית לכל הנוער באשר הוא: בבתי הספר, באירגונים השונים ובבחוגים הבלתי מאורגנים. על מסגרת הפעולה, על צורתה ואמצעיה יהיה דיון מיוחד על יסוד הצעות מרכז ההכשרה ליד הועד הלאומי.
- מסקנות אלו נתקבלו מתוך הסכם כללי, מצד חברים בודדים הוכנסו הצעות מיעוט.
- שמחה, ב"כ השומר הצעיר, הציע שמרכז הנוער (הקיים על ידי ההנהלה הציונית) בוחר מתוכו ועדת פעולה מצומצמת, שתעמוד בקשרים עם המוסדות הלאומיים ותנהל את פעולות הנוער. למרכז יצטרפו האירגונים שלא השתייכו עד עכשיו אליו.
- מצד פסלון הוכנסה הצעה: כתנאי הכרחי להצלחת השלטת מרותם העליונה של המוסדות יש צורך בהקמת ועד מיוחד לשעת חירום, שיתן ההוראות והפקודות המתאימות.

הוחלט לכנס שוב את אירגוני הנוער ב-3:00 אחה"צ ביום ג' הבא.
מסקנות אלו, כאשר ינוסחו על ידי, ישולחו לכל אירגוני הנוער.

3086

ב-9:30 דנתי עם רוכל על אירגון כיבוש הנקודה בחסדיה, אזור בית-
שאן. הצעתי ספק אם אירגון המושב, העומד להתישב במקום זה, מתאים לכיבוש.
הצעתי שהכיבוש ייעשה על ידי פלוגה מיוחדת שתוכשר לכך.

ב-10:30 התקיימה ישיבת ועדת ההנהלה לעניני העליה: גרינבוים,
דובקין, שמוראק, שפירא, בהרל ואנכי.
דובקין דרש 20,000 פונט לשלושה דברים: (א) רכישה (סירות),
(ב) הון חוזר, (ג) ריזרבה למקרה הפסד.
גרינבוים הציע להשיג 15,000.

שמוראק הביע דעתו, שפעולה זו אינה יכולה להתנהל על ידי סכונה
בירוקראטית ומוטב להתקשר עם פירסה מסחרית המספלת בענינים אלה.
העירותי שפעולה זו לא תוכל להיעשות על ידי אנשי עסק בלבד,
ולו יהיו הכי מוכשרים והכי ישרים. רק אנשים העובדים במסירות נפש לשם
אידיאה יצליחו לדבר זה. בחו"ל יש אנלי להיעזר על ידי מומחים, אם יימצאו
מומחים כאלה שיש לסמוך עליהם, על ישרם ועל הבנתם הציבורית.
בהרל העיר, שהקומה נמצאת כבר בגרעון גדול ואין הוא רואה מקור
לכסף.

הצעתי לקחת הלוואה של 20,000 פונט. סלווה זה ישולם מהכנסות
מיוחדות, ובמקרה הכי רע יוטל על תקציב של שנת ת"ש; ושחלקת העליה תשלח
איש מיוחד לחו"ל לארגן הפעולה.
גרינבוים סבור שאין להעמיס על התקציב סכום כה גדול והציע להסתפק
רק ב-10,000.

הוחלט להביא את הענין לישיבת ההנהלה להכרעה.

2087

ב-12:00, לאחר שועדת השיטה של הנוער גברה את פעולתה ומטרה לי
את מסקנותיה, היתה לי שיחה עם נתנאל ("הסכבי").

אסרתי לו, שהפעולה המוטלת עכשיו עליו גורר יכולה להיעשות אך ורק מתוך נאמנות גמורה. אם "הטכני" מוכן להיות גורם בפעולה זו עליו לידע לאן מניו מועדות.

הדרישה של "הטכני" לשתי את ש.ר. בהנהלת העניינים אינה תלויה בהנהלה ולא בועד הלאומי, אלא ב.פ.ר. עצמו. אני זמן מה חשבתי את הדבר הזה לנמנע, מפני שהיו חילוקי דעות בינינו ובינו בדבר קו הפעולה, אולם לאחר שהוא הסכים לקבל את קו הפעולה של ההנהלה גם בשיטת האנגלי וגם בשיטת הערבי, הצעתי לו בעצמי שהוא יהיה חבר של ועדה סיוענית שהיא תנהל את המלחמה בגדאסר הלבן. הוא הסכים להלכה, אבל מתוך סיבות שונות אין הוא יודע אם הוא יכול לקבל הצעה זו למעשה.

אני יודע, שבטכני - כמו בכל החוגים - ישנם כיוונים שונים, אולם תהיה ברכה בפעולה אם הטכני או ראשי הטכני מוכנים לפעול אך ורק על פי קו הפעולה של ההנהלה מתוך לויאליות גמורה, לא לויאליות לאנשים אלא לויאליות לפעולה.

נתנאל אסר לי, שהוא וחת לגמרי תמימי דעים עם קו זה, והם מוכנים בסוף חשבון לדרוש יסודי כוח גמור מאת מרכז "הטכני" לפעול אתנו, אם לא יותן יסודי כוח זה הם מוכנים להסתלק.

אמר כך היתה לי שיחה עם א. סטלון (תל-אביב, רחוב הרצל 51, סלפון 4979). הוא מייצג אגודת נוער ספרדית בזה "דגל ציון". המרכז של "דגל ציון" נמצא בתל-אביב. חברי המרכז הם: הרב עוזיאל, יו"ר, משה שלוש, יו"ר יקיר ככר, עו"ד בן-עמי (היה רביזיוניסט ועזב אותם); החברים הירושלמיים: אלישר, אבולאפיה, אלמאליח, משה לוי, אלפרד לוי. המזכירותיושבת בתל-אביב: ג. סטלון ותורגמן. בתל-אביב יש להם מועדון בסדרות רוטשילד 26. אגודה זו מונה לפי דבריו 1,200 חברים: בתל אביב 400 עד 500, בירושלים 250, בחיפה - 300 ואחרים בפתח-תקווה ומושבות אחרות. זה אירגון ספורטיבי והם מסדרים מזמן לזמן הרצאות עם ויכוחים. הם שייכים לאיחוד הארצי של הספרדים, הכולל את כל אירגוני הספרדים בארץ. הוא מתאונן על קיומם הספרדים בעליה ובעבודת.

העירותי לו שטענה זו גובעת מתוך תסבין של נחיתות, שרוב בני העדות המזרחיות, אפילו הספרדים, שאין הבדל גדול ביניהם ובין האשכנזים, לקויים בה.

בקשתי מסגור חבר צעירים המוכשרים לספל בעליה. הבטיח לתת לי.

ייעקב ניצני, מעולי בולגריה, מסר לי שחיים פארחי קיבל סכתב
מאלברטו רוסאנו, יו"ר ההסתדרות הציונית בבולגריה. רוסאנו מודיע,
שהממשלה אינה מרשה כינוס הועידה הציונית השנתית, וציוני בולגריה מתכוונים
לכנס את ועדיהם בסוד בעוד 2 - 3 שבועות. הם דורשים שליח מהנהלה
הציונית לבולגריה להסביר את המצב הפוליטי. לדעתו יש צורך רב בשליח
זה, מפני שבבולגריה יש סכנה רבה ויש גם השמעה רביזיוניסטית.

ב-1:30 בא אצל מרמינסקי, שהשתתף עם באי-כוח מפלגות אחרות
בישיבת הועד הלאומי המספלת בשאלת ההרחבה.
סופראסקי לא ^{ה?}ישיבה. מהמזרחי השתתפו: גולד, פרלמן, שרגאי
וגרינברג. מטמאי מרמינסקי. מציוני א' וב' לא היה איש. היו נוכחים
כל חברי הנהלת הועד הלאומי: בן צבי, ברלין, א. קצנלסון, הרב אובסרובסקי
ואלמאליח.

הנהלת הועד הלאומי מציעה לצרף 8 חברים להנהלה: ^{במלי}הנציג הלאומי - 3,
~~מפלגת המושלית~~, ציונים ב' - 1, ספרדים - 1, ס.ר., רוקח וסמילנסקי.
הנהלה תבחר שתי ועדות: פוליטית וכלכלית.
מרמינסקי ושרגאי תמכו בהצעה זו. גולד, מהמזרחי, הציע שתוקם
ועדה (ועד עליון) המורכבת: 2 - מהסוכנות, 2 - מהועד הלאומי, ושלושה
"אישים" - רוקח, סמילנסקי, ס.ר.
הישיבה נסתיימה בלי החלטות ברורות.

ב-3:00 באה אלי מניה שוחט. היא מציעה תכנית להריסת הספר הלבן,
להעלות במשך חסר השנים הבאות חצי מיליון יהודים - 100,000 לשנה.
לשם כך יהיה נחוץ, לדעתה, מיליון פונט לשנה. היא מוכנה ללכת לאנגליה
ולאמריקה לאסוף כספים בשכיל כך. היא מאמינה שיש לה קשרים ותשיב אמצעים
גם מאישים בודדים וגם תארגן ליגא של 50,000 איש שיסילו על עצמם סל לדבר זה.
אמרתי לה, שאיני רואה את הדבר לכל כך קל, אבל ברצון נקבל עזרתה
לעבודה זו.

ב-15:3 ישיבה עם דובקין וספירא. קבענו את דרכי הפעולה. בכל ארץ
יסונה קומיסאר, שבירו ירוכז טשק הכספים. שליחים מהארץ בצירוף אנשי
המקום יפקחו על הכספים ויקבעו את האנשים לעליה.
בוורשה תתנהל העבודה על ידי אחד הפקידים, אשר יעזוב את המשרד
האזי ו-3 אנשים מהארץ: בן-אהרון, פרנק וזילברסל, ואליהם יצורף איש המקום:
קרנר. בגליציה: ש. אפשטיין, גלעדי ועוד שלישי שייקבע אח"כ. בגרמניה:
רייפנברג פיניה, גינזבורג. אוסטריה - רוטנברג, מנהל המשרד, משה אורבך.
צ'כיה - אדלשטיין, מנהל המשרד, ואחד מחברי המזרחי. סערב אירופה (פאריס) -
גיאורג יוזפססאל. רוסניה - ברפול. סלובקיה, הונגריה, בוגלריה - ברלס.
צריך יהיה לקבוע איש או אנשים בשביל הארצות הבלטיות.
אנשים אלה יטפלו בבחירת העולים, יקבעו את התשלומים ויעשו את
כל הסידורים התכניים (ווזות, פספורטים). לצד התכני יראג מרכז אחד,
שפעולתו תתבסס על כל ארצות אירופה. המחלקה תפקח על כל האפאראט וגם
תקבע את חלוקת העולים בין הארצות מתוך ההנחה, שאם בארץ אחת העולים
מוכנים ובארץ השניה אין עדיין העולים מוכנים - לא יהיה כל עיכוב, אם גם
הדבר יתנגד לחלוקה לפי הארצות.
הגזבר סטרכין יהיה איש בלונדון (א.). יתמנה איש מיוחד בתל-
אביב בשביל בחירת הקרובים. הוא יבוא בקשר לא עם הקרובים עצמם, אלא
עם אירגונים (לאנדסטאטאמטים, ארגוני עולים וכו') ויקבעו את רשימת
הקרובים.
חבר המחלקה יימצא תמיד בחו"ל לפקח על כל הפעולה. כלא הוצאה
למעלה מ-10% תדרוש אישור מהארץ.